

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobců: **a) A. K., b) F. O.**, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2015, č. j. 3 Na 144/2014 – 12, o námitce podjatosti vznesené žalobci vůči soudkyni Nejvyššího správního soudu Mgr. Janě Brothánkové,

t a k t o :

Soudkyně Nejvyššího správního soudu Mgr. Jana Brothánková **n e n í v y l o u č e n a** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 As 47/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 6. 2. 2015, č. j. 3 Na 144/2014 – 12, odmítl nejasné podání žalobců proti neuvedenému žalovanému, neboť žalobci ani na výzvu soudu nedostatky svého podání ze dne 27. 10. 2014 neodstranili.

Usnesení městského soudu napadli žalobci (dále též „stěžovatelé“) kasační stížností ze dne 18. 2. 2015, o které je u Nejvyššího správního soudu vedeno řízení pod sp. zn. 6 As 47/2015. V podání ze dne 16. 3. 2015, které bylo doručeno Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 3. 2015, uplatnili stěžovatelé námitku podjatosti vůči soudkyni Nejvyššího správního soudu Mgr. Janě Brothánkové, předsedkyni 6. senátu, který má podle rozvrhu práce projednat a rozhodnout věc vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 6 As 47/2015.

Námitku podjatosti stěžovatelé odůvodňují tím, že Mgr. Jana Brothánková v téže věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 Ans 10/2013 již rozhodovala v rozporu s čl. 95 odst. 2 Ústavy a dodnes nic nenapravila.

Soudkyně Nejvyššího správního soudu Mgr. Jana Brothánková se k námitce podjatosti dne 19. 3. 2015 vyjádřila tak, že stěžovatele osobně nezná, nemá k nim žádný vztah. Pokud s jejich osobami přišla do styku, jednalo se pouze o rozhodovací činnost v rámci výkonu funkce soudce. Mgr. Jana Brothánková ve svém vyjádření rovněž uvedla, že nemá ani žádný vztah ke skutečnostem, které stěžovatelé ve svých podáních tvrdí.

Při posouzení důvodnosti námítky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, účastníkům či jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou taktéž i soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Dle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitka musí být uplatněna do jednoho týdne ode dne, kdy se osoba o podjatosti dozvěděla; zjistí-li tato důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána a postup, jímž je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup zcela výjimečný.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., tak je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen by byl taktéž i soudce, jenž by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům či k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, vztahem srdečně přátelským (či naopak vzájemně nepřátelským), může jít také o vztah ekonomické závislosti. V nastalém případě ovšem stěžovatelé žádný podobný vztah nenamítají.

Jde-li o důvody uvedené v druhé větě § 8 odst. 1 s. ř. s. (tj. vyloučení soudce z důvodu jeho podílu na předchozím soudním řízení), smysl a účel tohoto ustanovení spočívá ve vyjádření principu instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy jako záruky vnitřní nezávislosti soudní soustavy, a tím i práva každého na spravedlivý proces. S ohledem na specifika správního soudnictví je nutno pojem „*předchozí soudní řízení*“ vykládat tak, že tutéž věc nemůže u krajského (městského) soudu a poté u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce. O takový případ však evidentně nejde, neboť Mgr. Jana Brothánková se rozhodování v řízení před městským soudem nijak neúčastnila. Stěžovatelé také nenamítají, že by se jmenovaná soudkyně jakkoliv podílela na vydání rozhodnutí před správním orgánem.

Z námítky podjatosti vyplývá, že je podána s ohledem na předchozí rozhodovací činnost Mgr. Jany Brothánkové v jiné věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 Ans 10/2013. Zde je třeba opětovně poukázat na znění ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., kde je výslovně uvedeno, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají

pokračování

v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí.

Lze tedy uzavřít, že námitky stěžovatelů neobsahují žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření Mgr. Jany Brothánkové neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o její nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplýnuly ani ze soudního spisu.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že vznesenou námitku podjatosti soudkyně Nejvyššího správního soudu Mgr. Jany Brothánkové neshledal důvodnou.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2015

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu